

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v pondeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravništvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Balkanska vojna.

Pismo iz Belgrada.

Belgrad, 9. (22.) dec. 1912.

Pri vas bodele slavili božične praznike še v miru, pri nas pa šele po sklenjenem miru in pred grozečimi nevihtami, ki se pripravljajo na političnem horizontu Evrope, ker upati je, da se doseže mir s Turčijo še pred pravoslavniimi božičnimi prazniki.

Kaj bo sledilo velikim dosedanjim balkanskim dogodkom, to se z matematično gotovostjo ne more trdit, pač pa — slutiti.

Da se nekaj kuha in vre, o tem ni dvoma, vprašanje pa je, da-li bo tudi prekipelo. Malo je ljudij, ki upajo na mirno rešitev in ako odkrito govorim (oziroma pišem), moram priznati, da se srbsko-avstrijski spor ne bo rešil gladkim diplomatičnim potom. Vse samo upa, tako Massaryk, Pašić in drugi. Po naše bi se to rešilo, da imajo zelo malo upanja na mirno rešitev.

Iz zanesljivega vira sem tudi zvedel, da je Srbija še pravočasno odstranila iz Belgrada vse, kar bi mogla vzeti neprijateljska vojska kot vojni plen. V tem me potrjuje dejstvo, da nisem mogel nikjer dobiti niti poštne znamke. V neki trafik: mi je bilo rečeno, da na pošti ne izdajajo nobenih znamk več, ampak se mora vsak trafikant obrniti po znamke v Niš, iz Niša pa še dozdaj niso dobili nikake pošiljave. Dobrodušna ženica se je jezila, češ, zakaj je niso opozorili prej — predno so prenesli glavni depot znamk v Niš —, da bi si vzela večjo množico znamk. Teda niti znamk ne puste sovražnikom v roke. Iz tega se mora sklepati, da se misli prepušiti Belgrad sovražniku brez boja, da se z bombardiranjem ne napravi mestu preveč škode. Skratka, stojimo pred novimi velikimi dogodki, ki so se z balkansko vojno začeli nizati kar po vrsti kot jagode na roženkrancu.

Tripotentna in trozveza skušali bodele uveljaviti svoj vpliv na Balkanu, razlika je le v načinu in v sredstvih. Da ima tripotentna ugodnejša tla, to je nesporno in vsled tega si ni treba beliti posebno glave, kdo bo zmagal. Vsled tega je v interesu ljudstva, da se javnost pravilno in pravočasno informira o vsem, četudi o najhujšem. Naj se vsakdo že poprej pripravi na vse eventualnosti, da ne bo potem prepozno. Dolžnost časopisja je, da ne nudi javnosti logve kakih izmišljenih iluzij o »status quo« v Evropi.

Ce kdo danes trdi, da se da rešiti avstro-srbski spor mirnim potom, ta je velik optimist. Srbija ne popusti, ker je prepričana, da je v svojem pravu. Geslo njeno je: »Z orožjem smo dobili in z orožjem zgubimo!« Ali more kapitulirati Avstrija? Pred malo Srbijo? Ne, ker bi zgubila Avstrija pravico imenovati se velesilo. Rusija hoče danes svojo napako iz leta 1908. popraviti, odnosno izvršiti to, kar si je že davno želela.

V teh težkih zapletljajih ni nikakega izhoda. Pa gordijski voz ni razveže nikdo, pač pa ga mora presekati — meč.

Ako pravi danes oficielna Srbija: »Počakajte še malo, da dosežem mir s Turki in potem se bom pogovarjal o naših zadevah.« — To še ne pomenja popuščanje. In ko bi tudi prišlo ponevno do vojne s Turčijo, Avstrija ne

more kršiti svoje nevtralnosti napram balkanski zvezi.

In kdo je kriv tega stanja stvari? Nesramno židovsko nemško časopisje in pod vplivom tega časopisja stoječi faktorji, ki so »volens nolens« imeli pred očmi svoj pangermanističen ideal — Všenemštva. Proti srbskemu Piemantu hočejo postaviti nemški Piemont in napraviti svoje germanizatorično orožje napram Slevanom še ostrejši. V koliko bodo vspeli, bo pokazala bodočnost.

Danes smo imeli kar tri vojaške pogrebe, ki so se vršili vsi naenkrat. V prvem mrtvaškem vozu je bila krsta Ljubomira Džordževića, majorja pehote, ki je podlegel ranam dobljenim na Malem Nagoričanu. V drugem vozu je bil Rade Pašić, sodnik in rezervni nadporočnik, ki je umrl v Skoplju od »tifusa«. In v tretjem vozu je bil Radomir Prokić, rezervni nadporočnik, ki je umrl v Nišu radi ran dobljenih v bitki pri Kumanovem.

Velikansko množice, ki so spremljale ostanke maščevalcev na novo pokopališče, so pričale, da čut hvalečnosti in srbskem narodu ni neznanu čuvstvo. Častniki in vojniki pa so v lepem številu izkazali poslednjo čast padlim tovarišem.

Večna slava junakom!

Mars.

Pred novim položajem.

— dne, 26. decembra 1912.

Uradni komunikacije poslaniške reunije, ki je bil izdan koncem pretečenega tedna v Londonu, je potlašil vso Evropo. Kurzi na borzah so nenadoma poskočili in listi so polni optimizma. Faktum je, da je poslaniška reunija s svojim komunikacijem pokazala miroljubnost Evrope, a stein še ni nikakor rečeno, da je evropska kriza že rešena.

Mirovno delo še ni izvršeno in na definitivno rešitev evropske krize toliko časa ni niti misliti. — dokler v palači Saint James ne bo zasijala zvezda miru, dokler balkanski delegati ne podpišejo mirovnega protokola. Poincare, ki je gotovo razvil največji miroljubni delavost, je prvi izrekel bojazni za slučaj neuspela mirovnih pogajanj. Poincare je trdno prepričan, da bi se vsled nadaljevanja balkanske vojne polje konflagracije razširilo.

Sicer pa komunikacije poslaniške reunije ne pomeni ničesar gotovega. Komunikacije samo naglašajo, da poslaniški velevlasti priporočajo in predlagajo v principu avtonomijo Albanije in trgovinski pristop Srbije na Jadransko morje. Kakor je razvidno, predlog torej niti oddaleč ni tako definiran, kakor bi zahtevala nevarna situacija. Kai šele tak, da bi popolnoma odstranil nevarnosti, ki se skrivajo za spornimi vprašanji med Avstrijo in Srbijo.

Kake meje naj dobi Albanija? Pod kakšnimi pogoji naj bi dobila Srbija pristop na morje? Kake internacionalne garancije? Ta silno važna vprašanja so še vedno nerešena. Optimizem, ki je nastal naenkrat po vseh Evropi, je torej malo prenačilen.

Situacija je do gotove meje še vedno nejasna, dokler ne bodo definitivno rešena vsa sporna vprašanja med Avstrijo in Srbijo. Gotovi izvestni elementi so začeli vrh tega for-

sirati že čisto nova vprašanja, kakor ono o korekturi črnogorsko-avstrijske meje, po kateri bi imel Lovćen pripasti Avstriji in vsled česar bi bila Boka Kotorska nepremagljiva in nedostopna. Nova vprašanja čakajo nove rešitve in ravno ta vprašanja so vstanu povzročili nesigurnost.

Kakor smo rekli, bi Evropa sedaj rada videla, da se Avstrija in Srbija sami pogodite in zato ni izključeno, da se bodo med obema državama že v najkrajšem času pričela direktna pogajanja, v katerih bo igral znatno vlogo novi srbski poslanik na Dunaju, ki je na Dunaju persona grata, v Srbiji pa znan kot izvrsten diplomat.

Srbija, pripravljena tudi na eventualno nadaljevanje vojne: čaka z veliko napestostjo, kako bo diplomatsko sankcionirano njeno vojno delo, njene sijanje zmage. V domovini čaka Srbijo ogromno delo in zato je neobhodno potrebno, da se Mars preobleče v Merkurijskega.

TURŠKE KOMBINACIJE.

Carigrad, 26. decembra. Po informacijah Porte bi imeli balkanski delegati v zadnji seji mirovne konference kategorično odhiti turško zahtevo po aprovizaciji Drinopolja in podati pismene mirovne predloge z izjavo, da ne dopuščajo o tem nobene debate. V pogojih bi imela biti določena kot turška meja linija ob Marici in Ergeni z Enosom in Midijo kot najskrajnejšima točkama. Ker so ti pogoji za Turčijo nesprejemljivi se smatra prelom konference kot neizogiben, a se računa s tem, da bodo velevlasti intervenirale in predlagale mirovno sodišče.

INTERVENCIJA VELEVLASTI V MIROVNIH POGAJANJH.

London, 26. decembra. Obe delegatski stranki računata z vso gotovostjo na konečno intervencijo velevlasti, posebno pa balkanski delegati, ki upajo, da bodo velevlasti napravile na Turčijo presjelo.

TURČIJA POLAGA NADE V NESLOŽNOST VELEVLASTI.

Pariz, 26. decembra. Po informacijah »Echo de Paris« je razvoj situacije v mirovnih pogajanjih še vedno odvisen od stališča Avstrije, od katerega je tudi odvisna popustljivost Turčije, ki še vedno računa na nesložnost velevlasti.

POLITIČNI POLOŽAJ V TURČIJI.

Carigrad, 26. decembra. Bivši poslanec Lucifirki hoče ustanoviti novo stranko, ki se bo imenovala stranka obnove.

Carigrad, 26. decembra. V vojaških krogih vlada veliko nezadovoljstvo s Kamil pašo in je pričakovati iznenadenj. Turki upajo na vseh brodovja in sultan se nagiblje vedno bolj k vojni stranki.

EUVER BEJ V ČATALDŽI.

Carigrad, 26. decembra. Govori se, da prevzame znani major Euver bej posebno poveljstvo pri Čataldži.

TURŠKI PORAZ PRI KORICI.

Atene, 26. decembra. Turki so pobegnili iz mesta Korice in se utaborili na bližnjih višinah. Grki so jih preganjali in nagnali v beg.

Slovenska zemlja.

Gorica — c. kr. drž. kolodvor.

Dolgo smo molčali o brutalnem ravnanju naših gospodov predstojnikov s skladiščnimi delavci, vendar je dospela vsa potrebnost do vrhunca. V vsakem oziru so tukaj razmere skrajno neznosne. Blagohotnost naših gospodov predstojnikov je neizmerna.

Po zadnji regulaciji plač se je ta blagohotnost pokazala zlasti napram tukajšnjim skladiščnim delavcem. Skladiščne delavce se je pri zadnjem zbolžanju mezd ali premalo upoštevalo, ali pa popolnoma izpuščilo. Le nekateri predstojnikom bolj priljubljeni skladiščni delavci so marsikaj dobili, četudi so manj časa zaposleni v skladiščih nego oni ki so že tri do deset let vslužbeni delavci, a še sedaj čakajo obljubljenega zbolžanja. Tako imajo na primer tisti, ki so že tri ali več let — ravno isto plačo kot nekateri oni ki so eno leto ali še manj časa v skladišču uslužbeni. Ne vem ako je to pravilno ravnanje, vendar vidimo prav lepo izbolžanje večletno službočim delavcem. Zares prav razveselivo!

Najbolj priporočljiv pa je naš gospod skladiščni uradnik pl. Kahlm, — nam zelo priljubljen — o katerem imamo dovolj omeniti.

Ze nekaj mesecev moramo se vedno pritoževati sedaj ta sedaj oni ob mesečni plači naših mezd, ker se navadno ali premalo zaračuna, ali pa mnogo preveč odtegne. Tako na primer se je nekemu skladiščnemu delavcu meseca julija tekočega leta premalo zaračunilo njegovih mezd ter se mu natančin ob tej priliki odtegnilo celih K 4.60 (beri štiri krone 60 vinarjev) to ni prav malo, ter se jih znatno občuti ob tukajšnjem slabem zaslužku kot ga imamo v Gorici.

Takih in enakih slučajev našeli bi Vam lahko prav mnogo, vendar za danes omenjamo Vam le ta slučaj ki Vam bode gotovo dovolj predstavljal tukajšnje razmere skladiščnih delavcev. Seveda je pri tem mnogo izgovorov pri naših gosp. predstojnikih, zatorej vso krivdo tega — obračajo na druge.

Ze meseca julija vpeljal je ravnateljstvo c. kr. drž. železnice dnevno dva četrturna odmora in sicer dopoldan in popoldan po en četrt ure, na katere se pa v našem skladišču le prav malo ozira, kaiti prepogosto se odmori opuščajo, vendar se v kljub vsemu temu dela zvečer od šeste do sedme ure popolnoma brezplačno.

Patrditi smo se tudi že o zadevi odprave odmorov in da bi se končalo delo že ob šesti uri zvečer, toda brezuspešno. Zakaj se ne ugodni malenkostnim zahtevam delavcev?

To vesta samo gospod Wieser in pl. Kahlm, ki sklepata vedno nove načrte (brez c. kr. ravnateljstva) napram uslužbencem tukajšnjega kolodvora.

Ze pri vstopu v službo vsakega delavca moralo bi se mu dati tudi knjižico »Delavski red« po katerem se ina vsak delavec ravna. Vendar so vkljub opominjanju uradnega lista, še to do danes ni zgodilo, ampak se izgovarjajo, da še niso prejeli omenjenih tiskovin. Zares čudno! Po vseh večjih kolodvorih jih že imajo le v Gorici je za njih izema. In zakaj?

Se nekaj bi Vam dragi bralci »Dneva« radi omenili, kar je zares interesantno.

Delavci skladišča (Umlade) so vsako četrto nedeljo v mesecu (torej enkrat na mesec) prosti, toda za ta dan se jim meza odtegne. Čudno pa je, da se delavcem oddajnega in v sprejemnem skladišču, ki so na mesec po dvakrat prosti popolnoma vse izplača (tem se prosti dnevi ne

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»Zato bodi hvala Bogu in kraljevi trdnosti. Toda to še ni vse.«

»Kaj pa še hočete?« je dejal kralj z neprikrito nestrpnostjo.

»Naj bo vaše Veličanstvo brez skrbi; ne bom ga prosil za drugo aretacijo, dasi...«

»Dasi? Le povedite, gospod, kar vam je na jeziku... Pri Bogorodici, pripravljen sem storiti vse, da iztrehim seme upora in brezbriznosti, ki se je razplodilo po mojem kraljestvu...«

»Če je tako, sir, potem vem kloveka, ki bi moral še nocoj prenočevati v Konsjeržriji ali v Bastiliji...«

»Kdo je to?«

»Rablé.«

»Rablé! Vrl in pošteni doktor, čigar knjižice so me tolikanj zabavale!«

»Ravno on, sir... Tako o njem vam hočem govoriti kasneje, ako mi bode dovoliti vaše Veličanstvo. Moja prizadevanja, sir, so posvečena blagru Cerkve... To menda pomeni, da delam tudi za blagor kraljev, katerih moč bi brez Cerkve ne bila velika.«

»Govorite pač po suknji, ki jo nosite; preskočiva k stvari, ki vas je privedla k meni.«

»Sir,« je rekel Lojola in se naklonil, »nikakor ne morem pritrčiti, da bi govoril po suknji, ki jo nosim. Govorim vam kot človek, ki sta ga študij in izkušnja globoko prepričala, da je avtoriteta kraljev brez trdne in resne podlage, ako ne sloni na avtoriteti Cerkve.

Toda dovolj o tem; prehajam k prošnji ki me je napotila k vam... Sir, rad bi imel pooblastilo, skaterim morem vsako uro, in kolikorkrat se mi zljubi, posetiti najinega jetnika v Konsjeržriji...«

»Najinega!« je vzkliknil kralj nejevoljno, srdit nad lekcijo, ki mu jo je bil čital strašni menih. »Recite rajši kar naravnost, da je v aš jetnik...«

»Sir,« je rekel Lojola z zamolklim glasom pretne, »vidim, da se ne razumeva prav. Ukažite torej izpuštit gospoda Doleta, pa bo vse zopet v redu...«

»Ej, luč božja! Izpustim ga, ako se mi zljubi! Na vse zadnje pa res še ni gotovo, da bi bil sam natisnil tiste knjige!... Dobro poznam Doleta: neukrotljiv duh je, in če bi bil natisnil tiste proklete bukve, ki ste jih našli pri njem, bi bil priznal na glas!«

Ce bi se bil Lojola v tem trenutku le malce obotavljal, bi bila izgubljena njegova igra: Franc I. bi bil izpuštil Doleta.

Toda menih je začutil odpor, ki je vrel v kraljevi duši.

Začutil je, da mora ukrotiti ta odpor s še trjo in neupogljivo stanovitnostjo.

»Sir!« je izpregovoril počasi, »priščem vam, da so bile proklete bukve natisnjene pri Doletu. Ali naj grem povedat v Rim, da ste položili posvečeno besedo papeževnega odposlanca na tehnično z besedami nečistega krivoverca? Ali je res treba izpostaviti svetega Očeta nezastlišan žalitvi, da tako malo cenite njegovo avtoriteto?«

Franc I. se je zdrznil in sklonil glavo. Vojna s papeštvom je pomenila vojno s cesarjem Karlom V., s Španjolsko, Italijo, Avstrijo in vso Evropo, ki bi se bila spuntala zoper njega.

»Verjamem vam, gospod,« je odgovoril. »Toda samo vaša beseda me je mogla prepričati kar tako na slepo; druga me ne bi mogla nobena... Kaj ste že zahtevali od mene?«

»Zahteval sem dovoljenje, da smem posetiti najinega jetnika,« je dejal Lojola neizprosno.

»Čemu vam bodo ti poseti?«

»Rad bi izpreobrnil nesrečnega. Premislite, sir, kako blestečo zmago bi izvojevala sva cerkev in z njo vred tudi kraljestvo, ako bi ti kar sam prekal svoje brezboštvo in priznal javno, da je bil kriv, z eno besedo, ako bi na svojo smrtno uro sprejel pomoč naših duhovnikov!«

»Da, da... učinek bi bil pomemben.«

»Ta učinek bi bil sijajen, sir!«

»Toda — ali si ga upate doseči? Doleť je trmoglavce...«

»Sir, za uspeh vam jamčim že naprej, posebno, ako vi ukazete konsjeržriškemu guvernerju, da naj se v vseh rečeh pokorava mojim odredbam.«

»Kratko rečeno, vi hočete pooblastilo, da smete mučiti Doleta?«

Ignacij De Lojola se je globoko naklonil. Kralj se je zamislil in molčal nekaj časa.

»Naj bo!« je rekel naposled, »dal bom Monklarju potrebna povelja.«

»Sir, ali je treba, da ve kak tretji, kar hočem storiti jaz sam. Vem in izkusil sem, da je gospod veliki profos zanesljiv človek... A kljub temu je samo človek... Pripravil sem ukaz, ki ga je treba vašemu veličanstvu samo podpisati in zapečatiti.«

To rekši je pomolil Lojola Francu I. papir, na katerem so stale besede:

»Konsjeržriškemu guvernerju se ukazuje, dovoliti lastniku tega pisanja vstop ob sleherni

uri in h kateremukoli jetniku ter ubogati vsa navodila, ki bi mu jih dal.«

Franc I. je podpisal in pritisnil na listino svoj zasebni pečat, ki ga je rabil, kadar je hotel potrditi kake tajne akte.

Lojola je stisnil dragoceni papir, zahvalil se kralju s tisto dovršeno kavalirsko vlinostjo, ki jo je kazal vedno, kadar je bil zadovoljen, ter naglo odšel iz Luvra.

Lojola, ki je bil dovolj bogat, da bi bil mogel stanovati v kneževskem dvorcu, in ki mu je bilo treba v slučaju kakršnekolik potrebe samo potrkati na vrata najbližje škofije ali samostana, se je bil kljub temu nastanil v revni bajti, ki je ležala globoko v stranski uličici brez izhoda, v bližini glorijskega nabrežja na levi strani reke Sene.

Tu je bil Lojola popolnoma skrit in varen pred vsemi neljubimi gosti in svetovalci, obenem pa je stanoval sredi svojega torišča, blizu Luvra in cerkve Notre-Dam.

V tisti uličici je stal kak tucat hiš ali bolje rečeno umazanih bajt, kjer so bivali običajno mornarji, težaki in revne vlačuge, ki so se zvečer klatile ob mostovih, v nadi, da najdejo pozornost kakega študenta ali vojak.

I v zadnji med temi hišami v tisti, ki je tvoja ozadje zagate, je prebival Ignacij De Lojola.

VLV.

Presenečenje mojstra Gregoarja.

Nekaj dni po Lojolevem posetu v Luvru, okrog polupetih zvečer, to je, ob času, ko so navadno začeli pri »Vedeževalki« prizigati svetilke, sta sedela za mizo nedaleč od ognjišča dva stalna gosta Gregoarjeva in pila začinjeno vino.

Bila sta Fanfar in Kokard.

Ves svet gleda z občudovanjem na Balkan. Vse se zanima za razmere na Balkanu. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo priobčeval prihodnje leto izvirni roman z Balkana

in ljubezen“ je velezanimiv, krasen roman, ki ga je spisal odlični slovenski pisatelj, ki je prepotoval ves Balkan in ki so mu razmere tam dobro znane. V romanu „Za svobodo in ljubezen“ so z večjo roko opisane krute razmere, ki so vladale na Balkanu pod turškim jarmom. Divji zatiralci slovanskega življa na eni, junaški vstaši (komite) na drugi strani, velika napetost dejanja — vse to bo gotovo ustreglo mnogostranskim željam občinstva, po kakih lepi in zanimivi povesti z bližnjega juga. — Med temno in viharno scenerijo romana „Za svobodo in ljubezen“ se vije kot rdeča nit nežna ljubezen mladih src, ki se po mnogih genljivostih in pretresljivih dogodbah pribori do zaželjene zmage. — Kdor hoče leta 1913 čitati velezanimiv roman o naših junaških bratih in sestrah na Balkanu, naj se naroči na „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ki začne takoj po novem letu priobčevati ta roman. — „Slovenski Ilustrovani Tednik“ stane za četrt leta le 2 K, za en mesec pa samo 70 h. Razen romana „Za svobodo in ljubezen“ bo priobčeval „Slovenski Ilustrovani Tednik“ več krajših povesti, humoresk in novel; ker si je pridobil kot sodelavce naše najboljše, tako starejše in tudi mlajše pisatelje, bo „Slov. Ilustrovani Tednik“ prihodnje leto najbolj zanimiv slovenski list, ter bode nudil vsakomur obilo zabave in razvedrila. — Priobčeval bo slej kot prej **slike** in poročila zanimivih dogodkov doma in na tujem o znamenitih osebah, krajih itd. itd. — Naročite si torej „SLOVENSKI ILUSTROVANI TEDNIK“ in razširjajte ga!

da se ohrani ugodno zdravstveno stanje. 2. Za čas premirja se morajo v armadi vršiti predavanja o vojaških operacijah bolgarske in turške armade. 3. Pri vojaških zabavah morajo vedno sodelovati godbe, da se ohrani veselo razpoloženje. 4. Armada mora varovati najstrožjo disciplino in posebno gledati na to, da ja ne stori kakih korakov, ki bi škodovali velikemu ugledu zmagovite armade.

DEMISIJA RUSKEGA NOTRANJEGA MINISTRA.

Petrograd, 26. decembra. Minister za notranje zadeve je podal svojo demisijo.

VPRAŠANJE DRINOPOLJA.

Soifja, 26. decembra. Z ozirom na vesti carigradskega časopisa, ki poročajo, da je vprašanje ohranitve Drinopolja od strani Turčije nespremenljivo, izjavlja bolgarsko časopisje, da na predajo Drinopolja ni niti misliti. Bolgari smatrajo predajo Drinopolja kot conditio sine quo non in ta izjava je bila podana tudi v zadnji seji sobranja.

PRED SKADROM.

Cetinje, 26. decembra. Skaderska posadka je v noči od torka na sredo zopet ponovila z vso silo izpad. Grmenje topov je bilo slišati do Cetinja. Izid boja še ni znan.

AVSTRIJSKO-SRBSKI ODOŠAJI.

Belgrad, 26. decembra. »Stampa« poroča iz dobro informiranih krogov, da je avstrijsko-srbski spor smatrati kot rešen in da bodo že v najkrajšem času med obema državama nastale normalne razmere. Tudi glede določitve mej Nove Albanije je prišlo baje med Avstrijo in Srbijo že do popolnega sporazuma. Pristanisko vprašanje je rešeno v obojestransko zadovoljstvo. Belgrajski listi povdarjajo, da so vse srbske čete, ki so bile določene na sever, dirgirane sedaj na Cataldžo, kar je znamenje, da so avstrijsko-srbski odnošaji jako ugodni.

KOLERA PRED ČATALDŽO.

Petrograd, 26. decembra. Semkaj je došlo sporočilo, da leži pred Čataldžo 2300 turških vojakov obolenih za kolero.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

Kupujte „Dan“.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“ je najboljše informiran slovenski dnevnik.

„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinarjev, s pošto mesečno le K 170.

„Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

„Dan“ prinaša zanimive in znamenite zgodovinske romane.

„Dan“ prinaša znamenite sodobne politične karikature.

„Dan“ je odločen zagovornik vseh zatiranih.

— Sirite „Dan“ med ljudstvom. —

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vlijudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto . . . K 18— Četrta leta . . . K 450
Pol leta . . . K 9— En mesec . . . K 150

V upravnistvu prejemam na mesec K 120.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto . . . K 20— Četrta leta . . . K 5—
Pol leta . . . K 10— En mesec . . . K 179

Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnino, drugače se ne oziroma na naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez oziroma vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravištvo „DNEVA“.

Vizitke in kuverte

priporoča

Učiteljska tiskarna

v Ljubljani, r. z. z. o. z.

Brzjavka.

V italijanski kuhinji

hotela pri Maliču nasproti glavne pošte

se dobe vsak dan asortirane morske ribe. Vina samo iz najboljših kleti in sicer: brionska, porenška iz agrarnega zavoda. Opolo-vino po 72 v liter za družine na dom postavljeno itd.

! Pozor trgovci!

Od danes naprej se prodaja galanterijsko blago in pletenine iz konkurzne mase Ludovika Dolenca, v Prešernovi ulici

pod tovarniško ceno.

Največjo izbiro

razglednic

za praznike

od 2 vinarja naprej priporoča

Marija Tičar

Ljubljana, Sv. Petra c.

nasproti „Zlate kaplje“.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Velika božična okassion prodaja

damskih paletov, raglanov, kostumov in bluz v vseh najmodernejših barvah in fazonah. — Nadalje ogromna zaloga raglanov, oblek in klubov za gospode in dečke.

Cene priznane nizke!

Postrežba solidna!

„Angleško skladišče oblek“

O Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

Ivan Jax in sin, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in stroje za pletenje (Strickmaschinen) za rodbino in obrt.

Pisalni stroji Adler. - Vozna kolesa.

== Ceniki zastonj in franko. ==

Kmetska posojilnica ljublanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge od
1. januarja 1913 naprej po
čistih

4 3/4 %

brez odbitka rentnega davka.

Rezervni zaklad nad K 700.000.

Pri nakupu „pravega Francka“ izvolite paziti na to-le varovalno znamko.

Zavrnite previdno podobne zavoje kot ne „pravi Franck“.

Proizvod najboljših sirovin.

Tovarna
v Zagrebu.

sl in 122/24577